

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDA I JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Mire van szüksége Miskolcznak?

Nem először irunk mi erről a dolgról. Nem is utóljára. Mert a fölvetett kérdés egy haladó városban mindig napirenden van.

Évtizedek óta folyik Miskolczon a vitakozás a fölött, hogy a szükségletek közül mit kell hát első sorban megvalósítani? Mindenki tudja, hogy iskolákra, vízvezetékre, csatornázásra, városházára, kulturpalotára sat. föltétlen szükségünk van.

A vízvezetéktől az ósdi alakok még most is ódózkodnak; de a felvilágosított közvélemény hatása mellett már nem mernek bátran a napvilágra bujni. A vízvezeték ügye maga egy operette, a melyen sirni szeretnénk. Évtizedek óta tömérdek időt és még tömérdekebb pénzt fecséreltünk el a kísérletezésekre — mind hiába. De minek mondjuk el a vízvezeték ügyének hosszú történetét? Tudja mindenki és ég az arcza a szégyenpirtól, ha felvilágosodott lelke és városát szerető szive van. S mire mentünk évtizedek alatt? Semmire. A kezdet kezdeténél vagyunk. Azt sem tudjuk, *honnan vegyük a vizet?*

Először a Hámorba mentünk. Onnan nem adták a vizet. Azután a Szinva-völgyben kutattunk, ott nem találtunk. Lementünk a Sajóvölgybe, ott kevés és rossz vizet kaptunk. Ekkor láttuk be, hogy ostobák voltunk, most kapunk a jobbik eszünkhöz, megyünk a Görömböly-tapolczi forrásokhoz. De hát azt sem adják ám! Most már mit csinálunk? . . . A helyett, hogy az egyedül helyes utra: *az artézi forrás megszerzésének* útjára térnénk, tovább tervezgetünk.

A tervezgetések átka nehezedik Miskolcz városára. Mint mikor a gyermek szappanbuborékot fú és a szalmaszál előtt mindig több apró hólyagocska képződik, de a gyerek csak tovább fújja, hogy még több képződjék, míg valamennyi szétpattan.

Miért van ez? Miért, hogy a tervezgetések posványából nem tudunk a valóság szilárd talajára lépni? . . . Azért, mert a városi képviselőtestület egy részében meg van csökönysödve a maradi szellem, mert ez a rész, felnöve a maga szellemi sivárságában, utódainak sem akar jobb jövőt biztosítani. És azért, mert e szűk látókörök mellett megvannak még a szűkebb ér-

dekkörök is, melyek útját állják egy vagy más tervnek, ha az részökre nem kedvező. Nem akarunk anyagi érdekek senkit sem vádolni, elég szomorú az is, ha a képviselőtestületben a sógor-ság-komaság és a jó barátság képviselőt találhat; ha a közgyűlési teremben a haladással elveszekedik a maradiság, az érdekeltség, a szatócskodás, a szűkkeblőség és az egész pereputty, mely minden haladásnak gonosz megromtója.

Mire van hát első sorban szüksége Miskolcz városának? . . . Iskolákra? Vízvezetékre? Csatornázásra? Uj városházára? Kulturpalotára? Uj színházra? Árucarnokra?

Nem. Első sorban és főképpen *egy emberre* van szüksége, a ki a jót akarni tudja és meri. Olyan égető szükségünk van erre az emberre, mint az éhenhalónak a falat kenyérre.

Ember kell, a ki be tudja látni, hogy ezeknek az áldatlan tervezgetéseknek és tusakodásoknak véget kell vetni és a haladás programját Miskolczon megvalósítani, ha török, szakad.

Ember kell, a ki vasmarokkal szét tud ütni a maradiság és érdekeltségi körök között, és azt, a mit városa érdekében a közvélemény mint jót és szükségeset szankcionált, diadalra tudja juttatni.

Olyan ember kell, a ki eszével, akaraterejével imponálni tud a közgyűlésnek, a ki saját lelke szárnyait oda tudja kölcsönözni annak a lomha testnek, hadd emelkedjék oda, a hol más városok vannak, míg mi most itt fetregünk a kulturális nyomoruságban és szégyenben.

Olyan ember kell, a ki tovább lát a nyárspolgári bölcsesség czirokkerítésénél, a ki a maga szemét oda kölcsönözze a képviselőtestületnek, hogy avval lassanak.

Olyan ember kell, a ki a maga imponáló fölényével igazán világitó tornya lehetne Miskolcz város egész jövődjének.

Mi ilyen embernek ismerjük *Kovács Lajost*, Borsodvármegye főügyészét, a ki a választó polgárság közóhajának engedve, a polgármesteri állásra a jelöltséget elfogadta.

A nyárspolgári bölcsesség és rövidlátás néminemű kifogásokat emelt ugyan ellene, de azok a magasabb felfogás előtt komoly számításba nem jöhetnek. Kifogásolják azt, hogy már nem fia-

tal ember, már 62 éves! Én édes istenem, hát hiba ez? Hiszen egy város vezetéséhez éppen az érettkorral együtt járó bölcs gondolkozás és felfogás szükséges, hogy okos fővel és energikus kézzel imponálni tudjon! Olyan életerővel és tetterre képes akarattal, mint a minővel Kovács Lajos bir, hat esztendő alatt is többet és nagyobbat alkothat, mint akárhány fiatal ember, ha az emberi kor legvégső határáig él. Egyik ember egy óra alatt többet végez, mint más egy esztendő alatt. Ne az évek *menyiségét*, hanem a tettek *minőségét* mérlegeljük.

Éppen azért méltatlan eljárásnak tartjuk, a midőn egyes nagyképű bölcsek Kovács Lajosnak szellemi értékét rögtön hitvány pénzre váltották fel akkor, a mikor nyugdíjkérdésével előhozakodtak.

Miért akarják Önök Kovács Lajost azonnal nyugdíjba küldeni? Hiszen ő, a mikor hosszas gondolkozás után a jelöltséget elfogadta, azzal a nemes elhatározással lépett a választás küzdő terére, hogy ha polgármesternek megválasztják, Miskolcz város javára, boldogulására szenteli életét; tenni, alkotni kíván a város jövője érdekében mindaddig, a mig az isten életének kedvez.

Senkinek sincs a homlokára írva, hogy ki meddig él. A fiatal polgármester éppen úgy meghalhat, mint az öreg. A fiatal polgármester halála után éppen úgy maradhat nyugdíjra jogosult gyászoló özvegy, mint az öreg polgármester után.

Nagyon sajnáljuk, hogy a nyárspolgári bölcselkedés ilyen kellemetlen és az ügyszem nem méltó gondolatokra vezetett bennünket. De nem térhetünk ki előle, mert a Kovács Lajos jelöltetése ellen agitáló urak ezt a nyugdíj-kérdést a legerősebb tromfnak tartják. Pedig hát minden józan gondolkozású polgár az első pillanatra belátja, hogy nekik nincs igazságuk; az egész nyugdíj-kérdést csak kortesfogásnak találták ki. Az élet és a tapasztalat ellenük bizonyít. Akárhány példát tudnánk felhozni ellenük czáfolatul. De hogy messze ne menjünk. Itt él közöttünk *Kun Bertalan*, a kálvinisták nagyérdemű püspöke, a ki immár 85 éves és még mindig a legkitartóbb erélylyel és bölcsességgel kormányozza nemcsak a tiszáninnyi ev. ref. egyházkerületet, hanem az egész

magyarországi egyetemes egyházat. Emberi számítás szerint tehát Kovács Lajos is ülhet még legalább három cikluson át vagyis 18 évig a polgármesteri székben.

Kortestfogás gyanánt azt is terjesztették egyesek már napok óta a városban, hogy Kovács Lajos a jelöltségtől visszalépni szándékozik. Erre vonatkozólag a legilletékesebb forrásból értesülve, a leghatározottabban kijelentjük, hogy Kovács Lajosnak ez eszéágában sincs.

Komoly elhatározással fogadta el a jelöltséget s így attól visszalépni semmi körülmények között nem fog.

De ne is lépjen, mert a jelenlegi viszonyok között ő reá igen nagy szüksége van Miskolcz városának.

Nyilvános közkönyvtárat Miskolcnak!

Üdvös és életrevaló mozgalom indult meg városunkban a legutóbbi napokban. Egy nyilvános közkönyvtár felállításáról van szó, melynek érdekében a kultuszminister megbízásából dr. *Fejérpataky* László és dr. *Schönherr* Gyula urak itt Miskolczon jártak.

A közoktatásügyi miniszter megbízottainak itteni időzéséből az tűnik ki, hogy a kormány Miskolcz város közművelődésének előmozdítása czéljából tenni és áldozni is hajlandó. De hogy ez a tetre és áldozatra készség mily határok között mozog, azt persze most még előre nem tudjuk.

Nevezett miniszteri megbízottak megtekintették az ág. ev. egyház tulajdonát képező Teöreök-féle könyvtárat. Hogy miért? Azt sem tudjuk. Sokan azt gondolják, hogy ez a könyvtár, melyet a város megszerezne, alapját képezné egy létesítendő nyilvános közkönyvtárnak.

Hát ez nem is volna rossz dolog, ha sikerülhetne és nagy áldozatába nem kerülne a városnak. Ha azonban ennek a könyvtárnak a megszerzése nehézségekbe ütköznék, ha egyáltalában semmi-féle könyvtárt át nem is vennék, még akkor sem szabad nekünk lemondani a nyilvános közkönyvtár létesítésének eszméjéről. Nem szabad különösen most, a mikor a kormány jóakarátát, az állam segélyét mintegy biztosítottak látjuk.

Addig üssük a vasat, a mig meleg. Ez az eszme Miskolczon már nem új. Mi évekkal ezelőtt sürgettük a nyilvános közkönyvtár létesítését s különösen akkor, a mikor a miskolci nemzeti kaszinó a maga könyvtárát berendezte, több cikkben felhívtuk a vezetők figyelmét arra, hogy ez a könyvtár nyilvános jelleggel bírjon s a nagy közönség használatára bocsáttassék. Persze, szavuknak nem lett semmi sikere.

Most itt van a jó alkalom, hogy városunknak minden polgára talpra álljon és kivegye a maga részét ebből az üdvös közművelődési mozgalomból.

Minden nemzetnek szellemi ereje annak szellemi képességétől függ s a nemzetek erejének megbirálásánál első irányadó azoknak szellemi műveltsége; a mily fokon van előhaladva egy nemzetnek szellemi képessége, oly annyira vehetjük erősnek a nemzetet magát.

A szellemi kiképzetés egyik módja ugyan az iskoláztatás; de azért téves volna az a felfogás, hogy a szellemi kiképzésre magában véve az iskoláztatás elégséges; téves volna a felfogás, mert az iskolázás csak az alapelveket adja meg a szellemi kiképzéshez, míg annak továbbfejlesztése a társadalom feladata.

Hogy a társadalom ezen feladatának megfelelhessen, legcélszerűbb eszközül kínálkozik a nyilvános könyvtárak felállítása. Hogy a nyilvános könyvtárak felállítása csakugyan hatásos mód a szellemi kiképzésre, ezt nemcsak a külföldnél látjuk, hanem már hazánkban is igen sok város felfogta ennek jelentőségét s felállította a nyilvános könyvtárakat, vagy legalább a mozgalmat megindította a fölállítás érdekében, sőt hazánk szívében, Budapesten, messze kiható mozgalom indult meg arra nézve, hogy az ország minden városában, a Kárpátoktól az Adriáig, meglegyen a szellemi kiképzetés elmaradhatatlan rugója: a nyilvános könyvtár.

A nyilvános könyvtárak felállítása ellen azt az ellenvetést szokták tenni, hogy a felállítás tetemes költséggel jár.

Ez az ellenvetés azonban csak látszólagos, mert igaz ugyan, hogy a városok, mint erkölcsi testületek, ritkán rendelkeznek olyan összeggel, a milyenbe egy könyvtár felállítása kerül s azt sem tagadjuk, hogy az egyesek áldozatkészsége, még ha tulfeszítették is az, képtelen a költségeket fedezni; még is azt állítjuk, hogy a nyilvános könyvtárakat felállítani, még a legkevesebb anyagi áldozatra képes kis városban is lehetséges!

Miként? Megmondjuk röviden.

Régi, elismert igazság az, hogy egyesült erő a lehetetlennek látszót is lehetővé teszi; míg a szétszakgatott erő a legkisebb eredményt sem képes feltüntetni. És ez az elismert igazság érvényesül a nyilvános könyvtárak felállításának kérdésénél is. Ha Miskolcz város, mint erkölcsi testület, a társadalom egyes tagjaival karöltve fogja a mozgalmat megindítani, az eredmény el nem

TÁRCZA.

A takarékoságról.

— Csevegés. —

Kicsi gyermekkoromtól fogva mindaddig, mig ki nem kerültem az áldott szülői kéz oltalma alól, édes apám — a sok jó tanács mellett — főként azt az okos életelvet iparkodott belémverni (sokszor bizony a somfabot igénybevételével), hogy a takarékoság egyik legszebb tulajdonsága a földgyarló fiának. Az apai igyekezetet köszönettel vettem, de jó anyám lerontotta annak hatását, a mennyiben naponta fényes rézkrajczárokat adogatott nekem, amelyekkel következetesen elnyargaltam fűzfapapíromon a „fekete kutyához“ czimzett boltba, hogy ott azokat egy marék czukorkával cseréljem be. Vasárnaponként az akkor még forgalomban levő négykrajczáros, az ugynevezett „suszter-tallér“ járt ki nekem s ez is rendszeren hasonló sorsra jutott. Kis gyerektől nem is lehet kivánni, hogy vagyont gyűjtsön.

A takarékoságról szóló szülői tanácsot csak későbbben kezdtem igazán mérlegelni, mikor elszakadva a szülői háztól, egyetemi hallgatónak jöttem fel Budapestre. Szegény emberek sarja vagyok, nem volt tehát módomban egyetemi éveimet arany-évekké va-

rászolni, hanem küzdöttem, szűkölködtem és mikor kedvem szottyant egy kis mulatozásra, hát elővettem könyveimet és . . . tanultam.

A mi kis pénz a kezeim közé került, az fölment a legszükségesebb kiadásokra. Egy szomorú nyári alkonyon vacsora helyett — elnékedésbe fogtam, a mi megszülte azon határozatomat, hogy igyekezni fogok sovány segélypénzemből valamicskét megtakarítani, s az így nyert összeget majd esztendő végén leküldöm az öregnek. Megmutatom, hogy ember vagyok a talpamon, s nincs mitől félni a jövőmet illetőleg. Megélek én a jég hátán is, akarom mondani a méregdrága fővárosban is — hihetetlenül csekély összeggel.

Másnap tüstént megkezdtem takarékosági műveleteimet. Reggelimről mindenekelőtt nagylelkűen lemondtam és korgó gyomorral töltöttem a délelőttöt a tanteremben. Harangszóra kísértáltam a Dunaparttra, s ott tizenkét krajczár ára ropogós cseresznyét vásároltam: az volt az ebédem. Mondhatom, jól megmérték: nagy papirzacskóból mosolyogtak rám a piros, fénylő cseresznyeszemek.

Ugy jól laktam, hogy még!

Nem tudtam hamarjában csodálkozásomnak kifejezést adni a fölött, hogy ez a gondolat előbb nem ötlött eszembe. Hiszen jobb tápláló szert keresve sem lehet találni

a cseresznyénél, mert érzem magamról, hogy mozdulni is alig tudok a jóllakottságtól.

Ehez hasonló életmódot folytattam egy álló hétig, s jó kedvet kölcsönzött nekem az a tudat, hogy ime! én mily takarékos tudok lenni.

A hatodik napon aztán beütött a villám! A folytonos és nagy mértékben való gyümölcs-evés ugyanis ártalmamra szolgált, t. i. nagy és igen kínzó gyomorfájdalmak fogtak el. Ágyba dőltem.

Hosszas betegeskedés után tehát ama fölfedezésre kellett ébrednem, hogy takarékoskodásom nem annyira az én javamra szólt, mint inkább a doktoréra.

Egy-két napon keresztül a világért sem mertem volna a tükörbe nézni, mivel fölötte szégyeltem magamat önmagam előtt.

A tapasztalatok után hozzáálltam az *okszzerű* takarékosághoz. A dunaparti kofásátrak helyett kisebbszerű vendéglőkben ettem ebédet, olcsót, keveset. Ilyen körülmények között most már nem volt többé bajom a betegséggel, sőt vigan jártam dolgom után, s örömmel vettem észre, hogy kevéske pénzem alig-alig fogy, szóval a takarékoság igazi útján haladok. Egy kissé lesoványodtam ugyan, de hát Istenem, hány olyan ember él a föld hátán, a ki napjában öt forintot is költ gyomrára és mégis olyan, mint a héring.

Az első egyetemi évet szerencsésen által-

maradhat; mert a könyvtár felállításához nem kell egyéb, mint helyiség és berendezés, a mi pedig nem igényel nagy tőkét. A mi tulajdonképpen tőkét venne igénybe, a könyvek beszerzése, teljesen elesik az által, hogy a város forduljon bizalommal a magyar írókhoz s bizonyára nem lesz eredménytelen a felkérés, mert minden író készséggel fog egy-két művet a könyvtár részére felajánlani s így — mielőtt egy fillért kiadna a város könyvekre — már egy csinos könyvtár lesz együtt, melynek nyilvános használása a város társadalmi műveltségét nagyban fogja fokozni.

A könyvtárak felállítása tehát éppen nem ütközik valamely legyőzhetetlen akadályokba.

Igen ám — mondják ismét többen — de a könyvtárakat fenn is kell tartani; és miből, — ki fogja feleznie ezek szükségét?

Erre is megadjuk a választ.

Miskolc városára hajlandó lesz a muzeum-épületben vagy más helyen egy rendelkezésére álló helyet díjtalanul bocsátani a könyvtár részére s városunkban bizonyára található lesz egy lelkes tanár vagy tanító, a ki a könyvtárnoki tisztet tiszteletdíj nélkül is elfogadja és bizonyos napokon és órákban a könyvtár helyiségében fog tartózkodni, hogy a könyveket kialsza és beszedeje.

Háttra volna még a berendezés. — De ennek kiadásai oly csekélyek, hogy azok komolyan számba sem vehetők.

A könyvek azonban idő multával romlanak, tábláik szétfoszlanak; azokat javítani, újból bekötöni kell. Ez kétségkívül némi költséget igényel. De ettől sem lehet visszariadni, mert a könyv-

küzdöttem és úgy anyagi, valamint szellemi eredménnyel-megrakodva, hazafelé készültem. Netto ötven forintot sikerült ez év alatt fillérenként összekuporgatnom, s az a — szerintem — tömérdek sok pénz egy kis szivarka-skatulyában hevert egy rakáson. Egy tizes bankó volt közte, meg két ötfrtos, a többi harmincz forint már tizkrajczárosokból állott. Tűnődtem. Vajjon illik-e ajándékpénzt ilyen különféleségben hazavinni?! . . . Bizony nem illik, — gondoltam magamban, — és szépen kezembe fogtam pénzes dobozomat, hogy elvigyem valami váltó-üzletbe.

Hej! de micsoda nagy örömet okozott nekem annak a vadonat új ötvenes papirbankónak a megtapinthatása, melyet a váltóüzletben cserébe adtak az én aprópénzemért. Dehogyan helyeztem volna el a tárczámban, mikor én gyönyörködni kívántam benne. Az utcán azonban ezt nem tehettem, tehát megelégedtem pusztán azzal is, hogy külső zsebembe csuszítottam és ott babráltam vele. Előre elképzeltem magamnak szülőim örömet, mikor majd átadom nekik az ötvenest, mint takarékoságom gyümölcsét.

Jól sejtettem. Apám és anyám nagyon megörültek az én ajándékomnak, de azt hiszem, mégis nagyobb örömet találtak abban, hogy én oly takarékos voltam távollétem alatt.

Estefelé átjött hozzánk a tisztelendő ur,

tárt használó közönség szívesen áldoz havonként egy-két fillért a használati díj fejében, ezt félrerakva s tőkésítve, elég alap nyerhető a könyvtár felmerülő költségeinek fedezésére.

Csak akarni kell; csak a kezdeményezés meglegyen, meglesz a könyvtár is. Mi részünkről jóakarólag mondtuk el nézeteinket; óhajtjuk, hogy Miskolc városa megszívlelje azt s mielőbb létesítse a nyilvános könyvtárat, ez által előmozdítja szellemi kiképzését, mely a nemzetek erejét képezi; neveli és ápolja az erkölcsöket, melyek pedig a nemzeti lét alapfeltételei; mert mint a költő mondja: „Minden állam támasza, talpköve: a tiszta erkölcs!”

Tisztujtás. Lapunk legutóbbi számában kifogást emeltünk az ellen a pályázati hirdetés ellen, melyet *Pallaghy Béla* h. polgármester az általános tisztujtás alkalmából kibocsátott.

A hibát és tévedést észrevette dr. *Tarnay Gyula* alispán is és azonnal rendeletet intézett a városhoz, melyben utasítást adott arra nézve, hogy a segéd és kezelő személyzetten kívül valamennyi tisztviselői állásra hirdesse ki a pályázatot.

Pallaghy Béla h. polgármester ennek folytán újabb pályázati hirdetményt bocsátott ki, melynek alapján e hó 24-én tartandó tisztujtás alkalmával a következő állások fognak választás útján betöltetni:

	Fizetés	Lakbér
Polgármester	5000 kor.	1000 kor.
I. Tanácsnok	3000 „	600 „
II. Tanácsnok	2400 „	600 „
III. tanácsnok (kihág.)	2400 „	600 „
Főpénztárnok	2880 „	600 „
Tiszti ügyész	1600 „	400 „
Árvaszéki ülnök	2400 „	600 „
Főmérnök	3000 „	600 „
Mérnök	2400 „	600 „

hát anyám sietett rögtön az almáriomhoz, hogy a nagy pénzt onnan elővegye és eldicsekedjék szülőtte fiával. Szép, szép! mondotta a tisztelendő ur, de egyszerre csak kivette anyám kezéből a bankót és a lámpafényhez emel.

— Ez hamis. Nem ér egy fabatkát se! — szólt kevés vártatva.

Nyomban ledültem ijedtemben a székről, a melyen ültem. Anyám pedig sirni kezdett. . . . Tehát ismét nem magamnak gyűjtöttem a nélkülözött garasokat, csupán csak egy csalót gazdagítottam velük.

Ez a kudarcz tökéletesen elvette a kedvemet a további takarékoságtól. Az ördög vinné el az olyan takarékoskodást, mikor másnak takarékoskodik az ember.

Kiadtam ezek után a jelszót: „Nem takarékoskodom többé”; Vagyis magyarul mondva: nem spórolunk.

Nem is raktam többé élére a garast, hanem a mint jött, mindjárt utnak is eresztettem. Pedig később már inkább módomban állt volna a sporolás, mert — Istennek hála! — bővebb jövedelmi forráshoz jutottam végre, de nem tettem félre egy lyukas krajczárt se. A multakból fennmaradt példák bosszantottak.

Egyszer — séta közben — kiballagtam a városligeti mutatványos bódék területére, hogy egy kis komédián felviduljak. Szükségtelen részleteznem a városliget eme ré-

Főszámvevő	2400 K	600 K
Alsószámvevő	1600 „	400 „
Adóhivatali főnök	2800 „	500 „
Adópénztárnok	2000 „	500 „
Adópénztári ellenőr	1800 „	400 „
Közgyám	1600 „	400 „
Fogy. adópénztárnok	1800 „	400 „
I. alkapitány	2500 „	400 „
II. alkapitány	2400 „	400 „
III. alkapitány	2000 „	400 „

Új állások:

	Fizetés	Lakbér
IV. Tanácsnok	2400 kor.	600 kor.
Főpénztári ellenőr	1800 „	400 „
Rendőri fogalmazó, so-		
rozási ügyek előadója	1600 „	600 „
Árvaszéki igt., kiadó	1300 „	300 „
II. o. adópénzt. tiszt	1400 „	300 „
Két irnok	á 1200 „	300 „

Miskolc, 1902, június hó 16-án.

Pallaghy Béla,
polgármester h.

Ügyvédi Kamara közgyűlése.

A miskolci ügyvédi kamara f. hó 15-én d. e. 9 órakor tartotta meg közgyűlését, Kovács Lajos, kamarai elnök elnöklése alatt.

Jelen voltak: Bizony Ákos elnök-helyettes, Lengyel Lajos titkár, dr. Frankfurter Sándor ügyész; dr. Glósz Károly, Fodor Pál, Mikuleczky István, Bársony János, Petró József, dr. Klein Ignác, dr. Neumann Bertalan, Kozma Elek választmányi tagok, továbbá dr. Sugár Jakab, dr. Kovács József, dr. Engel Arnold, dr. Kőszegi Armad, dr. Hercz Ödön, dr. Végh Árpád, dr. Hebrony József és dr. Borsodi Ignác ügyvédek.

Elnök megnyitván az ülést, üdvözlö a megjelenteket.

Ezután Lengyel Lajos titkár terjesztette elő nagy gondal és alaposággal szerkesztett évi jelentését.

A jelentés az igazságszolgáltatásnak napirenden levő ügyeivel behatóan foglalkozik. Főltárja az ügyvédi kar bajait és sérelmeit s azoknak orvoslását sürgeti. Különösen az ügyvédi kar súlyos anyagi helyzetéből kifo-

szét az olvasó előtt, hisz mindenki tudja, hogy ott tucatszámra kínálkozik a járókelőknek mindenféle bohóság, czirkusz, színház, sörház stb.

Sorsom egy népczirkuszhoz vezetett, melyben csekély husz krajczár belépti-díj mellett a legkülönfélébb látóvalók vannak.

Ezt megnézem, — gondoltam, — úgy is rég volt, hogy utoljára láttam. Már már ott álltam a pénztár előtt, hogy jegyemet annak rendje és módja szerint megváltsam, mialatt tekintetem a nyitott oldalú czirkusz kerületére, egy félkörben huzódó kerítésre esett, mely mögött óiási tömegben csoportosult az ingyenes néző közönség. Rögtön visszaléptem a pénztártól és közéje vettem. Természetes! Minek fizetnék én most husz krajczárt hiába, mikor kívülről ugyanazt látom ingyen. Igen megörültem annak, hogy husz krajczárt megtakaríthatok.

De örömem csakhamar siralomná változott, a mennyiben a komédia után elképedve vettem észre, hogy arany óram lánczczal együtt hiányzik, a sűrű tömegben valami gazember kiemelte a zsebemből.

Ez volt a harmadik eset, hogy a takarékoság áldozatának nevezhettem magamat. Megfogadtam, hogy soha többé ebben az életben nem fogok takarékoskodni, sőt inkább tékozlok.

Önöknek is ezt ajánlom . . .

lyólag szükségesnek tartja, hogy az ügyvédi rendtartás olyképp alkottassék meg, hogy az az ügyvédi kar jogosult kivánságát felöllelje, munkakörét megállapítja és körülhatárolja és mindenképp az ügyvédek megélhetésének nehézségei némileg enyhíthetők és ezáltal reputációjuk is minden irányban megóvassék. Felemlíti a jelentés, hogy az ingyenes büntető védelem igen felflorodott. Utal rá, hogy 1900-ban 62 védőt rendeltek ki, 1901-ben 163-at, tehát 101-gyel többet. Ehhez járul még a foglyos s így sürgős ügyekben a törvényszék elnöke által közvetlenül kirendelt védők száma. Az ügyvédi létszám és a védőkirendelés közti arány nincs meg és azonkívül a védelem ellátása majdnem kizárólag Miskolcra szűkülő ügyvédekre esik. Azokat sok tekintetben érzékenyen sújtja. Jogosan és méltányosan követelik tehát, hogy a kirendelt védők idővesztése s védői ténykedése, miként a közvédők, megfelelőleg díjaztassanak s a büntető átalányból fizetessenek. Ezután utal a jelentés az igazságügyminiszternek az igazságügyi budget tárgyalása alkalmával tartott ismeretes beszédére és azt elszomorító nyilatkozatnak nevezi.

A terjedelmes jelentés, — 11 iv — 300 példányban ki fog nyomtatni és megküldetik az igazságügyminiszternek, a kassai kir. ítélőtáblának, a kamara területén levő kir. bíróságoknak stb. stb.

A jelentés egyes részleteinél élénk vita fejlődött ki, melyben résztvettek: Bizony Ákos, dr. Engel Arnold, dr. Hebrony József, dr. Frankfurter Sándor, dr. Kovács József, dr. Hercz Ödön és dr. Kőszegi Armand.

A jelentést — némi csekély módosítással — a közgyűlés elfogadta.

Ezután a tárgysorozat többi pontjait intézték el.

Az évi zárszámadásokat jóváhagyták és a felmentvényt megadták.

Az 1902. évi számadások felülvizsgálására dr. Németh Imre, dr. Schwarcz József és dr. Kovács József tagokból álló bizottságot küldötték ki.

A volt miskolczi ügyvédegylet alapítványi pénztár kezeléséről szóló jelentést tudomásul vették.

Az 1902. évi költségelirányzatot megállapították és annak keretében a titkár tisztelet-díját 1000 koronára, az iroda-átalányt 720 koronára emelték.

A tisztviselők és a választmány megválasztását nem eszközölhették, mert a tagok nem voltak határozatképes számban jelen. Erre nézve f. hó 26-án újabb közgyűlést hívnak össze, a melyen a jelenlevők, — tekintet nélkül a számra — megejtik a választást. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Aforizmak.

Az ifjúság: szerencsés és bájos életkor, a melyben a könnyek úgy felszáradnak, mint a tavaszi zápor.

Semmi sem egyszerű idelent, még a szerelem sem.

Henry Gréville.

Miként a Loth felesége, minden társulat, mely vonakodik az előrelátástól, szoborra merevül és megkövesedik.

Anatole Leroy Beaulieu.

Egy nép rossz szellemének tetszik az ő utjába dobni egy „eményt“, hogy elfeledtesse vele az eseményeket.

G. M. Valtour.

Az elmésség — gyöngy egy gyűrűben; a modor — egy nyakék gyöngysora.

Jean Dolent.

Csak bizonyos lángelméknek adatott bizonyos hibákkal birni.

A művészet nem számol a középszerűségekkel: szárnyat ad és nem mankót.

Victor Hugo.

Az ember nem egyedül csak önmagának alkotja a festményt.

Sok művész nagyon is bizik tehetségében és nem eléggé a szorgalmában.

Jules Breton.

Kezdi művészkedéssel, végzik mesterséggel.

F. Brunetiére.

A művész titka megmaradni az egyéni esetlegesség igazságainál, megadván azoknak a típusok halhatatlanságát.

G. M. Valtour.

Francziaországban a költészet és művészet csak ürügyek — fecsegné a filozófiáról.

Renan.

Francziából: (ss.)

Megyei és városi ügyek.

Közigazgatási bizottsági ülés.

Szombaton, folyó hó 14-én délelőtt 9 órakor tartatott meg báró Vay Elemér főispán elnökle alatt a közigazgatási bizottság ülése. Jelen voltak: dr. Tarnag Gyula alispán, Kovács Lajos tiszti főügyész, Kedves István pénzügyigazgató, Hidvéghy Benő tanfelügyelő, Raisz Ernő főmérnök, dr. Katona József m. főorvos, Kovács Dömönkos állami állatorvos, Bartányi Gyula, Bárczay László, Lévy József, Lichtenstein József, Radvány István, Szaflka Pál bizottsági tagok, valamint Gasner Gyula, Vadnay Tibor, dr. gróf Haller József és Kovács Bálint jegyzők.

Az ülés első tárgya az alispáni jelentés volt a május havi ügyforgalomról, mely után a tiszti főorvos jelentése következett. E jelentés szerint a járványszerű heveny fertőző betegségek dacára a megye általános közegészségi állapota elég kedvező s a halálozás is 27%-kal kevesebb az országos átlagnál.

A kir. ügyész jelentése szerint május hó végén a fogolylétszám 76 férfi és 12 nő volt, a fogház-munkákból 266 kor. 11 fillér, a házi munkások után 49 kor. 80 fillér folyt a pénztárba.

Majd a m. kir. pénzügyigazgató, tanfelügyelő, főmérnök és állatorvos teszik meg szokásos havi jelentéseiket, a mely jelentések egyaránt bizonyosságot tesznek arról, hogy megyei közigazgatásunk minden ága kifogástalanul működik.

Tárgyalás alá került Darvas Sándor föld-birtokos panasza, a ki kéri a bizottságot, hogy a papi-malom árkat akként rendelje szabályoztatni, hogy a malomárok kiömlő vize ne tegyen kárt az ő földjében. Többek hozzászólása után Szaflka Pál indítványára utasítani fogja a bizottság Bene Pál papi-malomtulajdonost, hogy a malomárkot 60 nap alatt akként csatornáztassa, hogy annak vize az árok mentén elterülő földeket ne veszélyeztesse.

Tárgyaltatott Tóth Sándor járványkórházi tisztviselő segély iránti kérvénye. A bizottság nevezett tisztviselőnek 200 korona segélyt szavaz meg, a mely segélyutalványozás a miniszterhez terjesztetik fel jóváhagyás végett.

Kimondotta a bizottság, hogy a felmerült panaszok alapján Beregszászy szendrői bíró

ellen fegyelmi vizsgálatot rendel el s hogy a szeptemberi közgyűlés elé előterjesztést tesz az Erzsébet közkórházban szervezendő új segédorvosi, 2 ápolónői és 4 kórházi szolgai állás rendszeresítése tárgyában.

Végül a városi képviselő választásra vonatkozólag a II., III. és VII. kerületi választások ellen beadott felebbezést vette tárgyalás alá a bizottság, a mely felebbezést többek hozzászólása után elutasította. Ezek után az ülés véget ért.

— **Fegyelmi ítélet.** Borsodvármegye fegyelmi választmánya szombaton délután fejezte be a gróf Szirmay-féle hagyatéki ügyből kifolyólag Szepeßy Béla árv. elnök és Szentmiklóssy Kálmán árvaszéki ülnök ellen megindított fegyelmi ügynek tárgyalását. A fegyelmi választmány, melynek elnöke báró Vay Elemér főispán, előadója pedig Vadnay Tibor volt, ítéletében úgy határozott, hogy Szepeßy Bélára és Szentmiklóssy Kálmánra az egyetemleges vagyoni felelősséget kimondja és Szepeßy Béla 200 korona pénzbírságra, Szentmiklóssy Kálmánt pedig dorgálásra ítéli s elmarasztalja mindkettőjüket a fegyelmi eljárás költségeinek viselésében.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hírek.** Ludvigh Gyula, a magyar államvasutak elnök-igazgatója vasárnap délelőtt városunkban időzött. — Vigh Albert, orsz. iparoktatási felügyelő és Fehérváry máv. főfelügyelő néhány napot városunkban töltöttek s részt vettek a m. államvasuti tanműhely és a diósgyőri m. kir. gyártelep iparos tanoncok vizsgáin.

— **A róm. kath. nőegylet közgyűlése.** A miskolczi róm. kath. nőegylet f. hó 15-én délután a megyeház nagytermében dr. Tarnay Gyuláné elnökle alatt tartotta rendes évi közgyűlést, melyen Dambrovsky Imre titkár terjedelmes jelentésben vázolta a nőegylet évi működését. Kiterjeszkedett mindazon eseményekre, melyek a nőegylet életében kimagaslók voltak. Elmondotta, hogy az 1901. február hóban tartott bál jövedelméből a szegényeknek 965 korona jutott. A decz. 1-én tartott „Karácsonyi vásár“ eredménye a szegények számára 1621 korona tiszta jövedelem lett. A karácsonyi ruhakiosztásnál 202 szegény árva vallaskülönbőség nélkül lett felruházva 1291 korona értékben. 92 elhagyott özvegy téli felségélyezésére pedig 1282 koronát fordított a nőegylet. Az irgalmasságnak ennyi ténye mellett sem feledkezett meg azonban a nőegylet az Isten dicsőségéről sem, a mennyiben az alsó-miskolczi templom disze-fénye emelésére 687 koronát adományozott. Ennyi szeretet és ennyi jótett hallatára joggal emelkedett fel szólásra a gyűlés végén Blassejovszky Ferencz apát-plébános, meghajolva a nőegylet érdemei előtt, magasztalva különösen annak tisztikarát, legfőképp pedig dr. Tarnay Gyulánét, a nőegylet elnökét, kik semmitől sem riadnak vissza, ha a szegények nyomorának enyhítéséről van szó.

— **Áthelyezések a honvédségnél.** A helybeli 10. honvéd gyalogezred tisztikarából áthelyeztettek: csejte Jelenffy Zoltán főhadnagy Zilahra a 3-ik honv. ezredhez; Fodor Zoltán főhadnagy Ujvidékre a 6-ik honv. ezredhez.; nemes okruai Bajnok Álmos hadnagyot a szegedi 5-ik honv. ezredhez; Mezey Gyula hadnagyot a nagyvárad 1-ik honv. ezredhez; Paravicini Sándor honv. tiszthelyettes a szathmári 12. honvéd ezredhez.

— **Steiner Pál jubileuma.** A magyar kir. államvasutak egyik érdemes tisztviselője: Steiner Pál főellenőr, a miskolczi szertár főnöke a napokban töltötte be hivatalos mü-

ködésének huszonötödik évfordulóját. Ebből az alkalomból a szertár tisztviselői és alkalmazottai szeretett főnökük tiszteletére hétfőn, e hó 16-án este 8 órakor a tiszai pályaudvar éttermében ünnepélyt rendeztek, melyen az ünnepeltnek tisztelői és barátai nagy számmal vettek részt. Az első pohárköszöntőt *Vidats János* osztályfőnök mondta az üzletvezetőség nevében s átadta az ünnepeltnek az üzletvezetőség elismerő okiratát. Utána *Aradszky Márk* a tisztviselők, *Postry József* az altisztek nevében üdvözlötték derék főnöküket s értékes ajándékokkal lepték meg őt. *Steiner Pál* meghatott hangon mondott köszönetet. Pohárköszöntőket mondtak még *Krón Ignác* műhelyi főnök, dr. *Egri Miksa* pályaorvos és még többen. Az ünnepély a legkellemesebb hangulatban az éjféli utáni órákban ért véget.

— **Esküvő.** Fényes esküvő folyt le vasárnap délután 4 órakor a Kazinczy-utcai izr. templomban, a hol *Kohn Ede* nagykereskedő bájos leánya *Kohn Janka* esküdtött örök hűséget *Kemény Manó* beszterczebányai gyárigazgatónak. Az örömszülők nagyszámu rokonsága s az érdeklődő, előkelő közönség teljesen megtöltötte a templom földszintjét; a templom udvaron pedig a kíváncsiak száza állottak, hogy a legszebb menyasszonyt és asszonyt egy pillanatra megláthassák. Maga az esküvői szertartás majd egy óráig tartott, s egyik legremekesebb részét a kórus művészi éneke képezte. Sirt és zokogott a felséges ó-héber zsoltár minden szava; s a viszhangos boltozat alatt megrendítően jajjongott a panasz, mely a költői fohászból repült az ég felé. Ezután dr. *Spira Salamon* hitszónok magyar nyelvű szép beszédben áldotta meg az ifjú párt, s ezzel a szertartás véget ért.

— **Esküvő.** *Idrányi Ferencz* laki körjegyző e hó 15-én tartotta esküvőjét *Probszt Ilma* kisasszonnyal, *Probszt Károly* rakaczai körjegyző szép és kedves leányával *Rakaczán*.

— **Eljegyzés.** *Neuman Gyula* kassai nagykereskedő eljegyezte *Princz Jakab* miskolczi lisztkereskedő leányát, *Gizellát*.

— **Hymen.** *Benedek Károly* polgártársunk eljegyezte *Oseh Lidike* kisasszonyt *Rimaszombatból*. — *Indig Zsiga* jegyet váltott *Freireich Karolin* kisasszonnyal.

— **Előléptetés.** *Tóth Bartók János* miskolczi kir. törvényszéki iroda segédtisztja a m. kir. igazságügyminiszter irodatisztjé léptette elő.

— **Orvosok kirándulása.** Már említettük, hogy a borsodmegyei orvos-gyógyszerészegylet és vendég-társaságok június 21-én társas-kirándulást rendeznek. E kirándulás pontjai a következők: Június 21-én d. e. 9 órakor találkozás a tiszavidéki pályaudvarnál. A zempleni- és abaujmegei vendégek érkezése és azok fogadtatása. 9 $\frac{1}{2}$ órakor indulás a pályaudvartól a diósgyőri vasgyárba. A kik a pályaudvarnál nem jelennek meg, azok a Korona-vendéglő előtt csatlakoznak d. e. 10 órakor. Érkezés 10 $\frac{1}{4}$ órakor a vasgyárba, hol a vasgyári tisztikar testületileg fogadja a vendégeket. A vasgyárnak és közegészségügyi intézményeinek megtekintése. Társas ebéd a vasgyárban déli 1 órakor. D. u. 3 órakor megtekintése a diósgyőri-tapolczi fürdőnek, hol a községi előljárárság fogadja a vendégeket. 5 órakor indulás Lillafüredre (Hámor) vagy — tetszés szerint — vissza Miskolcra.

— **A hol a leányok kommandíroznak.** Érdekessé válnak a táncmulatság lesz e hó 28-án, vagyis Péter-Pál napján a „Vörösrák“ fedett táncshelyiségében. A mulatság elnökei és alelnökei a négyeleti elnökök és mamák lesznek, a rendezőség nehéz teendőit pedig a szép leányok veszik piczi kezeikbe. Ők fognak minden téren intézkedni és kommandórozni. Azt hisszük, hogy az ilyen parancsnokság alatt szíves örömmel tesznek szolgálatot a hadiflak és civil-ifjak s nagyon sokan lesznek, a kik Miskolcz szép leányainak kommandó szavára hallgatnak.

— **Évzáró ünnepély.** Vasárnap délután 3 órakor tartotta az ev. ref. főgimnázium ifjúsága a gimnázium tornatermében évzáró ünnepélyét. A hatalmas tornaterem zsúfolásig megtelt közönséggel, a kiknek legnagyobb része nőkből és fiatal leánykából állott. A szónoki emelvénynyel szemben levő hosszú asztalnál a tanári karon kívül az iskola és egyháztanács legkiválóbb tagjai foglaltak helyet, a kik sorában *Kun Bertalan* püspök, *Horváth Lajos*, *Soltész Nagy Kálmán*, *Lévay József*, *Lányi Ernő*, *Kun József*, *Mikulecsky István* és *Pataky Sándor* voltak jelen.

Maga az ünnepély mintegy 2 óráig tartott s változatos számaival nemes élvezetet szerzett a közönségnek.

Az ifjúsági zenekar nyitotta meg s a Rákóczy induló hangjai fejezték be az ünnepélyt, a mely minden tekintetben sok szép és figyelemre méltó dolgot produkált.

Igy egészen meg voltunk lepve az ifjúsági zenekartól, annak képzettségétől és tudásától. Igaz, az eredmény a vezető kar mester érdeme; de viszont *Radics Lajos* sem lett volna képes ilyen sikert felmutatni a zenekarral akkor, ha nem talál olyan tanítványokra, a kikből hivatott ember könnyen tud értékes egészet alkotni. *Lányi Ernő* családi tradíció a művész hajlam, *Nagy Lászlót* pedig a vére teszi azzá; s mert oly szerencsésen tudták a zenekar többi tagjait is összeállítani, teljes volt a siker.

Ügyes és élvezetes volt az énekkar szereplése is. Nép- és műdalokat adtak elő a kórus többi számai között, s a közönség élénk tapsal jutalmazta a kórust s annak lelkes vezetőjét, *Tóth Ferencz* énektanárt.

Csinosak voltak az előadott szavatok is, a melyben a hazafias lírától a legderűsebb monológig képviselve volt minden versfaj.

Az ünnepély főpontját a pályamunkák bírálatának felolvasása s a jutalmak kiosztása képezte. Pályamunkáikért díjakat és dicséretet nyertek: *Kovács Dezső*, *Görgey Aladár* és *Lányi Ernő*, *Szegő Ernő*, *Bodolay István*, *Nagy László*, *Balázs Dávid* és *Geöcze Bertalan*.

Az ünnepély után még a rajzkiallítás tekintette meg a közönség, a mely különben a képek kivételét és faját tekintve, képiállításként is beillett. Emlékezzünk, hogy még nem régen is, kizárólag csak rajzok szerepeltek e kiállításokon; s ha ma a festészetben is gyakorolja az ifjúság magát, s ha ezen a téren már is ennyi komoly eredményt tudott elérni, úgy az csakis *Kiss Lajos* tanárnak az érdeme. Annak a *Kiss Lajos*nak, a ki nemcsak szóval, a közművelődési egylet felolvasó asztalánál, nemcsak a lapok hasábjain tollal kezében tanít és harcol az ő kulturális és szépművészeti eszméiért, de működési körében is olyan újításokat valósít meg, s olyan eredményeket mutat föl, a mik a legjobb tanubizonyosságai az ő hivatottságának, nemes és elérhető eszméinek.

Mi a magunk részéről csak köszönetünket fejezhetjük ki a ref. főgimnázium tanári karának, legelső sorban pedig dr. *Kovács Gábor* igazgatónak azért, hogy ez ünnepély alkalmából annyi örömben és élvezetben részesítettek minket. Mert övék az igazi siker; a kik az ifjúságot úgy vezetik, hogy azok a komoly tanulás mellett a szép és nemes művészetek iránt is lelkesedjenek.

K.

— **Magyar név.** *Babarsik* András miskolczi lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel *Boros-ra* változtatta.

— **Házasság.** *Krausz Paula Spreitzer* Miksával f. hó 22-én d. u. 3 órakor *Kun József-u. 60. sz.* alatt tartja egybekelési ünnepélyét.

— **Érett ifjak.** A m. kir. állami felső kereskedelmi iskolában az érettségi vizsgálatok befejeztettek. — A vizsga öt napig tartott. Az eredmény az, hogy jól éret 9, egyszerűen éret 26, egy tárgyból bukott 8, kettőtől 7, egy évre visszavetettek 4 tanulót. Jól érettek: *Czeizler Jenő*, *Csernátóni Béla*,

Fülöp Sándor, *Halmos Nándor*, *Klein József*, *Láng Lajos*, *Tóth Dezső*, *Tribuszer Károly*, *Veresegyházi István*. Érettek: *Borsodi Géza*, *Brüll Henrik*, *Czakó Gyula*, *Drucker Zsigmond*, *Fenyő Hugó*, *Fleiszig Sándor*, *Fried Dezső*, *Fürth Mór*, *Goldstein Mózes*, *Gránát Sándor*, *Grünwald István*, *Guttman Miksa*, *Hamza Béla*, *Hoffmann Sándor*, *Homer László*, *Klein Mór*, *Lázár Adolf*, *Lehoczky Dezső*, *Lehrner Sándor*, *Lipták Lajos*, *Moskovitz József*, *Rosenzweig Gyula*, *Szigeti Ernő*, *Ternovics Győző*, *Tóth Miklós*, *Wolfgang Simon*. A vizsgálatok befejezésével dr. *Kürschák József*, majd *Radvány kir. tan.* elnökök intéztek szép beszédet az ifjakhoz és fejezték ki köszönetüket a tanári karnak. A kereskedelmi és iparkamara a jó sikerrel vizsgázottaknak könyvjutalmat adott.

— **Vendéglősök gyűlése.** A miskolczi vendéglősök és korcsmárosok egylete *Wassermann Jakab* elnöklete alatt vasárnap tartotta rendkívüli közgyűlését 50—60 tag jelenlétében, melyen az egyletet újjászervezték és megválasztották a következő tisztikart: Elnök: *Strausz József*, alelnökök: *I. Mayer József*, *II. Weisz Mátyás*, pénztárnok: *Gránát Miksa*, titkár és jegyző: *Strausz Károly*. Felügyelőbizottság: Elnök: *Pfenning József*, tagok: *Deutsch Izrael*, *Hemimlich Simon*. Választmányi tagok: *Wassermann Jakab*, *Krausz József*, *Breuer Adolf*, *Klein Sámuel*, *Schnitzer Miksa*, *Grósz János*, *Klein Mihály*, *Gal Károly*, *Czeizler Adolf*, *Fleischer Bertalan*, *Strausz Ignác*, *Klein Lipót*, *Kellner Ignác*, *Deszberg József*, *Grünberger Ignác*, *Frank Menyhért*, *Drucker Ignác*, *Elberth Gyula*, *Tökés Alajos*, *Fabula József*, *Kohn Gábor*, *Lusztig Ignác*, *Handler Zsigmond*, *Klein Gáspár* (korcsmáros). — Egy társulati szikvizgyár feállítását a közgyűlés tulnyomó többsége előbb elhatározta és az ügy előkészítése céljából szűkebb körű bizottságot küldött. Ezen bizottság elnöke *Krausz József*, jegyzője *Strausz Károly*, tagjai pedig *Mayer József*, *Breuer Adolf*, *Wassermann Jakab*, *Klein Sámuel*, *Strausz József*, *Strausz Jónás*, *Klein Mihály*. Több indítvány és apróbb ügy tárgyalása után a közgyűlés elnök elterelésével véget ért.

— **Tavaszi multság.** A miskolczi magántisztviselők a napokban nagy mozgalmat indítottak meg azon célból, hogy a budapesti tisztviselő egylet mintájára testületileg szervezzenek s maguknak egy otthont alapítsanak. — Maga az egylet még meg sem alakult s az előkészítő bizottság máris egy nagyszabásu tavaszi táncmultság rendezését határozta el, a mely multság tiszta jövedelme is az új egyesület alapja javára lesz fordítandó. A rendezőség, a melynek élén dr. gróf *Haller József* áll, olyannak tervezi ezen táncvizigalmat, a mely fényben és sikerben minden eddigi hasonló multságot messze fölülmuljon. A multság nem a Vörös rákon, de a népkertben, illetve az Erzsébetkertben lesz megtartva, még pedig ugyanabban a táncsteremben, a mely az új mulató építése miatt most az Erzsébeti gyermek játszóhelyen van föllállítva s a mely terem a régi helyén is annyi fényes multságoknak volt színhelye. A nagyszabásu táncmultság védnökségét dr. *Tarnay Gyula* fogadta el, a vigalmi bizottság elnöke dr. *Strausz Zsigmond*, pénztárnoka *Feldmann Miksa*, ellenőre *Klauber Issó* és jegyzője *Láng Sámuel*, a kik a rendezőség többi tagjaival minden este a Paunónia külön helyiségeiben fognak a táncmultság ügyében ülésezni.

— **Nyári multság.** A miskolczi ipartestület védnöksége alatt levő iparos ifjúsági önképző-, olvasó és közművelődési-egylet könyvtár gyarapítása javára 1902. július 5-én a „Veresrák“ kerhelyiségében zártkörű nyári táncvizigalmat rendez. Belépti díj: család-jegy (3 személyre) 3 kor. személy-jegy 1 kor. 20 fill. pénztárnyitás délután 6 órakor. A vizigalom kezdete este 8 órakor. Felülízetések köszönettel fogadtnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók: *Pfliegler J.*

Ferencz, Megay Róbert, Tóth Lajos és Trillaas Gyula urak üzleteiben.

A városi zenekola vizsgái következő sorrendben tartatnak meg: f. hó 19-én esütörtökön d. e. 9—10 hegedű, 10—12 zongora. Az énekosztályok vizsgái d. e. 11—12-ig; d. u. 3—6 zongora. 20-án pénteken 9—10 hegedű, 10—12 zongora, ugyszintén délután 21-én szombaton 9—10 hegedű, 10—12 zongora, délután együttes játék, zeneelmélet (kezdők s haladók) és zeneszerzés-tanosztályai. 23-án hétfőn d. u. 3 órakor záróvizsgálati hangverseny a Koronán. Itt említjük fel egyszersmind azt is, hogy a beiratás a jövő tanévre már 24-én, közvetlenül a vizsgálatok után veszi kezdetét. Beiratási-díj 4 korona, évi tandi 80 korona.

Beiratások a jövő tanévre. A helybeli kir. kath. gimnáziumba beiratások az 1902-1903 tanévre lesznek a f. tanév végén: június 29-én délután 2—3-ig a IV., III. és II. osztályba a vidékiek; június 30-án d. e. 8—11-ig az I. esetleg még a IV., III. és II. osztályba a helybeliek és vidékiek. Julius 2—5. napjain d. e. 9—11-ig az összes osztályokba lányok is beiratkozhatnak, akik magán vagy felvételi vizsgálatot szándékoznak tenni. Felvételi vizsgálatot csak a latinból kell tenni.

A beiratkozásnak személyesen és a szülők vagy felnőtt helyettesök kíséretében kell történni.

A gimnázium I. osztályába oly növendékek vétetnek fel, kik kilenczedik évüket f. év augusztus végéig betöltötték és születési, újra ótási és IV. elemi iskolai bizonyítványt tartoznak felmutatni.

A javító vizsgára utasítottakat csak f. év szept. 2—4. napjain fogjuk beírni. A beiratási díj 9 kor. 60 fillér, melyet a beiratáskor mindenkinek meg kell fizetni; a tandi 48 korona, mely négy részletben is fizethető, de a szegény, jó tanulók folyamodhatnak az elengedésért. A szegény, jó tanulók folyamodhatnak ingyen tankönyvekért is majd szeptember elsején a segélyegylethez.

Azon esetben, ha az egyes osztályokba felveendő szám most be nem telnek, szeptemberben is tartatik beírás; de mivel a mult tanévben is főleg az I., II. és III. osztályból sokan kiszorultak még a helybeli tanulók közül is, figyelmeztetjük különösen a helybeli, de a vidéki szülőket is, hogy gyermekeiket mindjárt a tanév végén irassák be a megfelelő osztályokba.

Miskolcz, 1902. június 15.

Polgár György, kir. gimn. igazgató.

Takarékpénztár Sajó-Szentpéteren. Dr. Mezei Mór sajó-szentpéteri ügyvéd kezdeményezésére Sajó-Szentpéteren mozgalom indult meg egy takarékpénztár-részvénytársaság alakítására. Ebben az ügyben vasárnap értekezlet is volt, melyen többek között részt vettek: Lossonczy Jenő, Vadnay István, Lipp Károly, Cziner Jakab, Brody Miksa, Mogyorós Simon, Falek János, Mincha gyógyszerész, dr. Mezei Mór stb. A terv az, hogy 150,000 korona alaptőkével, mely 100 koronás részvényekre oszlik, alakítják meg a pénztárat. Az aláírási felhívást legközelebb kibocsátják.

Jéggyár — a vasgyárban. A diósgyőrvasgyári fogyasztási szövetkezet egy jéggyár-felszerelést rendelt meg dr. Wagner J. és Társa budapesti gyárnál, mely óránként 30 métermáza jeget képes lesz termelni. Hát a Miskolczon tervezett jéggyár — befagyott?

Kézimunka kiállítás. A városi államilag segélyezett női ipariskola növendékeinek az 1901/2. tanévi kézimunka kiállítása folyó évi június 28—29-ik napján az iskola helyiségében (régi ref. gymnasium épület) fog megtartani. Ezen kiállítás megtekintésére felhívjuk az érdekelt szülők, nőegyletek és tanügybarátok becses figyelmét.

Miskolcz, 1902.

A községi iskolások.

Halálos szerencsétlenség. Hétfőn este egy szegény szekeres ember fuladt a Sajóba a saját vigyázatlansága folytán. Ugy látszik, a lovakat akarta egy kissé usztatni. Eleinte a part sekély vizében maradt, egy pillanattal később azonban az egyik ló fölágaskodott s a folyó közepe felé rántotta a szekérel együtt a másik lovat is. A szerencsétlen ember, a helyett, hogy kiugrott volna a szekérből, csak a lovai megmentésére gondolt. A megáradt folyó sebes árja azonban magával ragadta a lovakat s egy perczczel később a lovak, az ember és a szekér nyomtalanul tűnt el a nagy hid előtt tájtéző örvényben. Az izgalmas jelenetnek sok tanuja volt a járó-kelők közül, mielőtt azonban segélyére lehettek volna a halállal küzdő szekeresnek, a tragédia lejátszódott s a hömpölygő hullámok mindent örökre betakartak. A rendőség azonnal megindította a vizsgálatot a vízbe fult ember személyazonosságának kiderítésére és megkeresése iránt s a lovakat és a szekeret sikerült is kedden megtalálni, de az embert nem. A szekeres különben *Misztrey* András és kocsis *Glázler* Géza kereskedőnél.

Mikor a szikszói pinczér Miskolczon mulat. Tegnap történt, a belváros egyik vendéglőjében. Ugy tíz óra felé járt az idő, midőn egy feltűnően elegáns uracs belépett a vendéglőbe s tíz órát kért. A pinczerek hajlongva vették körül, megnagyságotk az elegáns idegent s alázatos mosolygással kockáztatták meg a kérdést: „mit méltóztat inni?” Az ifju gentleman pazar mozdulattal nyult a borárjegyzék után, szemével nagy szakértelemmel futotta át azt s kiadta a parancsot: „egy kis butelia szamorodnit.” A kicsit követte a nagy, a nagyot cigánymuzsika, délután pedig már ugyancsak szólt a banda, folyt a nóta, járta a pezsgő, strumpándlis szivarok és a többi. A fiatal gentleman azonban egyszerre csak eltűnt. A pinczerek megrémülve keresték, a cigányok bambán bámultak egymásra, az üres üvegek halmaza szomorkodott az asztalon. Hol van? Nincs sehol, elszökött. A kétségbeesett korcsmáros azonnal a rendőrségre sietett s azok segélyével elég jókor sikerült őt az induló vonat elől elcsipni. Mikor vallatásra fogták, kiderült, hogy a gentleman *Dulin* Ferencz szikszói pinczér s bejött Miskolczra egy kissé mulatni. Az elegáns ur ellen a vendéglős megtette a szükséges feljelentést.

Nyilvános köszönet és számadás. A miskolczi ev. ref. felsőbb leányiskola növendékeinek 1902. június 11-én rendezett jótékony célú júnialisán a jótékony célhoz kegyes adományokkal hozzájárultak, illetve felülfizettek: Soltész Nagy Kálmán orszgy. képviselő és Özv. Szontagh Béláné 10—10 koronát; Mikuleczky István 8 koronát; dr. Nagy Péter, Bizony Ákos 6—6 koronát; Rácz Jenő és É. E. 5—5 koronát; Gallovich Istvánné, Neuman Árminné, Szombathy Sándor, dr. Róbert (Galszecs) és Weidlich Pál 4—4 koronát; Papp István (Nyék), dr. Holländer Gusztávné, Fűrész Sándor 3—3 koronát; Özv. Apostol Pálné, Winter Vilmos, Patzauer Samuné, Kun Bertalan, Szücs Sámuelné, Weisz József, Pataky Sándor, Özv. Diószeghy Györgyné és Simon Aranka 2—2 koronát; Özv. Kiss Endréné, Katona Sándorné, Dick Simon, Fogel Zsigmond 1—1 koronát. Fogadják a nemeslelkű adakozók e helyen is az intézet nevében mondott köszönetünket. Ez alkalommal kedves kötelességet teljesítünk, midőn a résztvevőknek is, kik júnialisunknak nemcsak anyagi, de erkölcsi sikerét is emelték és biztosították, szintén köszönetet mondunk. Összes bevételünk volt 733—korona, ebből kiadás 124 kor. 60 fill., tiszta jövedelmünk tehát 608 kor. 40 fill., mely összeg kamatozás végett takarékpénztárban van elhelyezve.

Az igazgatóság.

Viola-Crème szeplő, májfolt és az arcz mindenféle tisztatlanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tégely 50 kr. Hozzá való **Puritas szappan** 1 drb. 35 kr., 3 drb. 1 frt.

Viola-puder fehér, róssa és crème színben, egy kitűnően tapadó ártalmatlan hölgypor, a mely ma már a legelegánsabb hölgyek pipere-asztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr. Évek óta tapasztalom, hogy készítményeim a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkedvelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

SZABÓ BÉLA

pipere-szappangyáros, gyógyáru- és illatszertüzlete
Miskolczon.

Üzletátalakítás.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Széchenyi-utca 103. szám alatti**

„Ipar”-kávéházamat

a mai kor igényeinek teljesen megfelelően átalakítottam és **ujjonnan be rendeztem és f. hó 20-án pénteken este Radics Lajos zenekara mellett**

ünnepélyesen megnyitom.

Jó kávéházi italokról és pontos kiszolgálásról gondoskodva van.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Frank Menyhért,

az „Ipar”-kávéház tulajdonosa.

Kurentált anyós.

Sajna, ezuttal nem a szokásos anyósviczcelésről van szó: egy egészen komoly dolgról, mely egy általánosan ismert családot tart napok óta nagy nyugtalanságban.

Az anyos legszeretreméltóbb anyós, elveszett.

S ha még eddig hiába várták önök a század elejének legnagyobb csodáját, az most im bekövetkezett: a vő, a szegény vő, kétségbeesve kurentáltatja az — **anyósát.**

A kis család szerető békesége, szerető nyugalma föl van dülva, az ifju asszonyka a mama ismeretlen helyre való eltűnésén sirdogál, a férj, a vöm uram nem győzi vigasztalni s kétségbeesetten szaladgál a távirda hivatalhoz.

— Még se jött nevemre semmi?

— Semmi.

Semmi válasz. Sehonnet semmiről egy szó, egy hang nem hallatszík. A világ mind a négy tájéka felé szétröpdöstek a tudakozó sürgönyök: Ott van-e a mama? Anyósom nincs-e ott? A felelet: „Nem láttuk.” Más helyről: „Nincs itt.” A rokolok mindegyike megszólalt már a távolból: Nem láttuk, nem volt itt.

Akkor hát hol van, hova lett az anyós, a legszeretreméltóbb anyós?

Ma kilencz napja, hogy azt mondta itthon a kis asszonykának (a leányának t. i.) és a vnjének: Na pá kedveseim, fölmegyek Budapestre a Rollihoz, jól viseljétek magatokat, ne

pazaroljatok . . . Maga meg — fordult a vejehez elérzékenyülve — vigyázzon arra a rossz bőrre, itthon tartsa az orrát, mert . . .

Kikisérték a vonathoz, elment, azóta nyoma veszett. Rolliék odafönn hírét se hallották.

El nem tudja a kétségbeesett vő gondolni, mi vitte anyósát, a legjobb anyóst a végzetes lépésre.

Mindenfélét gondol persze, de a bizonyosat nem tudja . . . Járván az utcán, kérdegeti: nem látták-e az anyósom? Tán itthon rejtőzködik valahol? Én uram isten, hány embertársa néz utána irigykedve, míg ő — mint a jelen idők egyik legnagyobb csodája — mély bánkodással megy odébb, törölgetve a szemét.

Ujra este, újra reggel van és az anyós még sincs, még életjelt sem ad magáról. — A szívében megsebzett vő most már a végső eszközhöz kénytelen nyulni nagy aggodalmában: kurrentáltatja anyósát.

Igy teremnek a zseniális híres emberek. Mert végtére is — nem tagadhatja senki, hogy a legritkább, sőt lehet mondani, páratlan eset az: egy vő, a ki kurrentáltatja az anyósát.

De a híresség magas piedesztáljáról, melyre már-már fölkapott a csoda-vő — egy váratlan körülmény — (mely kezd kiszivárogni a közönség körébe) letaszítja a kétségbeesett férfit. Mert kitűnik a hír szerint, hogy a vő kebelében való fájdalomnak a fiú szereteten kívül egyéb igen lényeges és főbenjáró oka van.

Ugyanis az anyós, a legszeretettelőbb anyós, — szándékosan-e, vagy véletlenül — magával találta vinni — 50,000 koronás betéti könyvecskéjét.

— Ime, még sincsenek ma — csodák!

7497.
tkv. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Miskolci Takarékegylet végrehajthatónak Berecz Sámuel és neje Guzu Zsuzsanna végrehajtást szenvedett elleni 188 kor. követelés és jár. iránti ügyében az árverést a miskolci kir. törvényszék területén levő: 1. a miskolci 3574. számú tjkvben A. § 1. sor, 4119. hrszám a. házra 1950 kor.; 2. a miskolci 3393 sz. tjkvben A. § 1. sor, 6690. hrszám a. foglalt szőlőre 478 korona; 3. a miskolci 7589. sz. tjkvben A. § 1. sor, 7538. hrsz. a. foglalt rétre 531 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1902. évi augusztus hó 19. napjának délelőtt 9 órájkor ezen kir. tvszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Miskolczon, 1902. évi május hó 27-én.

A kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Hudák, tszb. h.

Füsty, kir. tvszéki albiró.

Figyelmeztetés.

Borsodvármegye törvényhatósági bizottsága által a szőlő-ragya (peronospora viticola) elleni védekezésről megalkotott s már érvényben lévő szabályrendelete 1. §-a értelmében a védekezés kötelező lévén, felhivatnak mindazon szőlőbirtokosok, kik Miskolcz határá-

ban beültetett szőlőterülettel birnak, hogy a mennyiben a szőlő permetezést még eddig nem teljesítették volna, azt haladéktalanul foganatosítsák, mivel az ellenőrzés hivatalból hatóságilag fogván megejtetni, és az azt elmulasztók szigorúan fognak megbüntetettetni és megbírságotlatni.

Miskolcz, 1902, június 10.

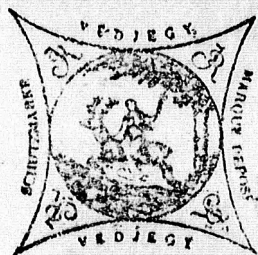
A tanács nevében

Pallaghy Béla,

polgármester-helyettes.

Egy jó házból való
14-15 éves fiú
tanulónak
felvétetik
Szlavkovszky
Károly
fűszerüzletében, Városháztér.

Csak az eredeti készítmény, melyhez védjeggyel ellátott utasítás van mellékelve.

Az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertárnak

Miskolczon már 14 év óta közkedvelt

KÜLÖNLEGES SZEREI, melyek hason külföldi szereket jóságban és hatásban fölülmulnak, ugymint: —

- Pyetró saliczyl száj-essentia.** Kellemes ízű és biztos hatásu. Egy kis üveg 70 fill., nagy üveg 1.20 fill.
- Növény fogpor.** Dr. Carabeli udv. fogorvos vényén módosítva, a fognak fehér zománczát biztosítja és a szájnak kellemes izt ad. Egy doboz 80 fillér.
- Sveiczi fogcseppek.** Fogfájdalmaknál igen jó eredménnyel hat. Egy üvegce ára 50 fillér.
- Balzsam bajuszpedró.** Zsírmentes és csak keleti balzsamokból készült. Minden bajusz-szinhez alkalmazható s igen kellemes balzsamillatu. Egy kis doboz 30 fillér, nagy doboz 50 fillér.
- Hajerősítő essentia.** Dr. Hebra bécsi egyetemi tanár vénye szerint hajkorpásodás ellen biztos és a haj kihullását gátolja. 1 üveg 1.20 fillér.
- Iris virág arczenőcs.** Igen sok nő áldja jó hatását, mert ártalmatlan alkatrészekből áll és mégis az arc és kézbőrt puhítja, fehériti, májfoltokat és egyéb kiütéseket biztos sikerrel eltávolít, a bőrhámot megszünteti. Egy tégely ára 1 korona.
- Balzsam szappan.** Benzoe és egyéb jó hatásu balzsamokból, kellemes illattal. A kemény és meszes vizekkel
- is kitűnően mosható.** Az Iris arczenőcsessel valódi szépítő szer. Egy darab ára 70 fillér.
- Franczia sóborszesz.** Gyógynövényekről destillált és sóval készült hason készítményekkel, hatásban és árban vételkedik. Egy kis üveg 80 fill., nagy üveg 1.60 fill.
- Fagykenőcs.** Dr. Kepes északsarki utazásánál jó hatással alkalmazott szer. Egy tégely 1 korona.
- Lábizzadás ellen.** Saliczyl Dermasont-por. Jó hatásán kívül az izzadság szagát is elenyésztí. Egy doboz ára 1 korona.
- Tengeri köszvényolaj.** Fájdalom-enyhítő és masszírozáshoz igen alkalmas szer. Egy üveg 1 korona.
- Tyukszemirtó balzsam.** (Cannabin.) Sokan megmenekültek már a fájdalmas tyukszemtől e szernek használatával. Alkalmazása sokkal kényelmesebb, mint a tapasztokkal való kezelés. Egy üveg 70 fillér.
- Naphtol-kenőcs.** Sömörögök és rüh elleni szer. Illatánál fogva használata kellemes. Egy kis tégely 1 korona, nagy tégely 3 korona.
- Miskolczi házi-tapasz.** Vérkelekésnél mint gyűléstő és tisztító szer. Egy tégely ára 60 fillér.

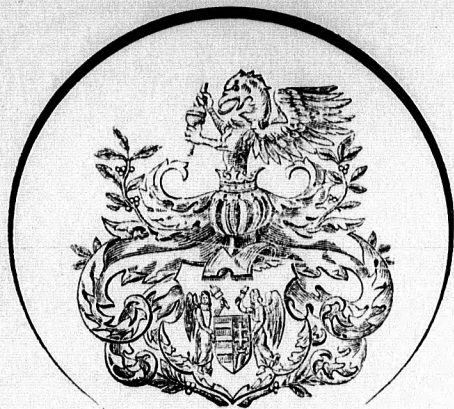
Az elősorolt, valamint egyéb készítményeim utasítással láttatnak el s olcsó áraiknál fogva könnyen beszerezhetők:

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

az „Arany szarvashoz” címzett gyógyszerertár tulajdonosánál Miskolczon.

Utánzatoktól óvakodjunk!

SZELÉNYI és TÁRSA MISKOLCZ

Ajánljuk
a legdivatosabb anyagokkal
dúsan fészerezett
KÖNYVNYOMDÁNKAT
könyvek,
hírlapok, táblázatok,
falragaszok,
hivatalos és magán
nyomtatványok
családi értesítők stb.
elkészítésére.

Széchenyi-utca 34. szám.

Könyvnyomda ≈
≈ **Könyvkötészet**
Doboz-gyár ≈≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hírlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.